

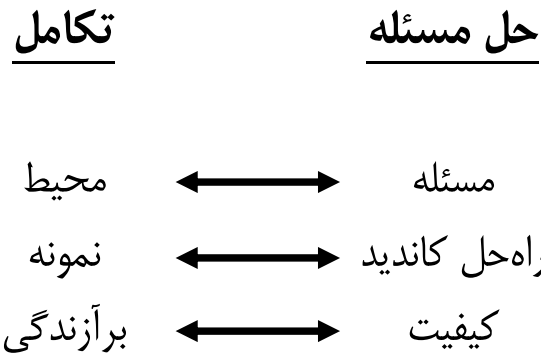
به نام پروردگار دانایی

هوش مصنوعی

الگوریتم‌های تکاملی

سید کاوه احمدی

Introduction

برآزندگی (Fitness) ← شانس برای بقاء و تکثیر

کیفیت (Quality) ← شانس برای ایجاد راه حل های جدید

تاریخچه

- 1948, Turing:
 - proposes “genetical or evolutionary search”
- 1962, Bremermann
 - optimization through evolution and recombination
- 1964, Rechenberg
 - introduces evolution strategies
- 1965, L. Fogel, Owens and Walsh
 - introduce evolutionary programming
- 1975, Holland
 - introduces genetic algorithms
- 1992, Koza
 - introduces genetic programming

- 1985: first international conference (ICGA)
- 1990: first international conference in Europe (PPSN)
- 1993: first scientific EC journal (MIT Press)
- 1997: launch of European EC Research Network EvoNet

EC در قرن ۲۱

- سه کنفرانس اصلی شامل: PPSN, GECCO, CEC
- مجلات علمی EC
 - IEEE Transactions on Evolutionary Computation
 - Impact Factor: 4.81
 - Evolutionary Computing, MIT Press
 - Impact Factor: 2.109
 - Genetic Programming and Evolvable Machines, Springer
 - Impact Factor: 1.333

تکامل داروینی: بقای شایسته‌ترین (Survival of the fittest)

- همه‌ی محیط‌ها دارای منابع متناهی هستند.
 - یعنی می‌توانند تعداد محدودی از نمونه‌ها (individuals) را حمایت کند.
- نمونه‌ها در محیط دارای گزینه برای تکثیر / تولید مثل (reproduction) در چرخه حیات هستند.
- بنابراین چون افزایش جمعیت به شکل نمایی میسر نیست (به دلیل کمبود منابع) نوعی انتخاب اجتناب ناپذیر است.
- نمونه‌هایی که برای بدست آوردن منابع به شکل موثرتری عمل کرده‌اند، شانس بیشتری برای تکثیر دارند.
 - به عبارت دیگر آنهایی که بهتر از دیگران با محیط سازگار شده‌اند (قانون بقای شایسته‌ترین‌ها)
 - توجه شود که در تکامل طبیعی، برآزندی یک معیار ثانویه است و انسان به افرادی که دارای نسل‌های (offspring) زیادی هستند، برآزندی بالایی نسبت می‌دهد.

تکامل داروینی: تنوع باعث تغییر می‌شود

- صفات فنوتیپیک (Phenotypic traits)
 - ویژگی‌های رفتاری و تفاوت‌های فیزیکی نمونه‌ها که روی پاسخ به محیط (شامل سایر نمونه‌ها) تاثیر می‌گذارد (تعیین کننده برآزندی).
 - بخشی از این صفات توسط وراثت و بخشی به وسیله عواملی در طول توسعه تعیین می‌شود.
 - هر فرد بیانگر یک ترکیب منحصر به فرد از صفات فنوتیپیک می‌باشد که بوسیله محیط ارزیابی می‌شود.
 - اگر ارزیابی یک نمونه خوب باشد، آنگاه صفات فنوتیپیک آن از طریق نسل‌هایش منتشر می‌شود.
 - در غیر اینصورت این صفات بدون داشتن نسلی از بین می‌روند.
 - برای هر نمونه منحصر به فرد است، بخشی از آن نتیجه تحولات تصادفی.

تکامل داروینی: تنوع باعث تغییر می شود

■ اگر صفات فنوتیپیکی:

– منجر به شانس بالاتری برای تولید مثل شوند

– می توانند به ارث برده شود

■ و بنابراین در نسل های بعد تمایل به افزایش خواهند داشت،

■ و منجر به ترکیبات جدیدی از صفات می شوند.

تکامل داروینی: خلاصه

■ یک جمعیت متشکل از مجموعه متنوعی از نمونه ها است.

■ ترکیب هایی از صفات که سازگارتری بهتری دارند، معمولا در جمعیت افزایش می یابند.

“واحد انتخاب” افراد هستند

■ تغییرات رخ داده از طریق تغییرات تصادفی، منبع ثابتی برای ایجاد تنوع ژنتیکی هستند که به همراه انتخاب به این معنا است که:

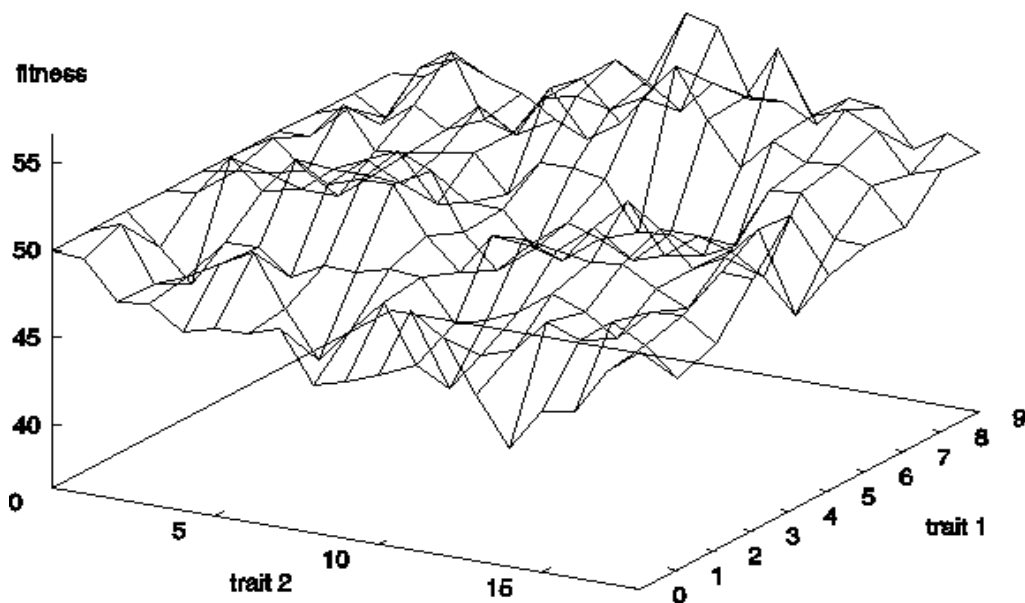
“واحد تکامل” جمعیت است

■ به عدم وجود “نیروی هدایت” توجه کنید.

سطح تطبیق پذیر (Adaptive surface)

- می‌توان یک جمعیت با n صفت فنوتیپیکی را در فضای $n+1$ بعدی (سطح / چشم انداز) تصور کرد که در آن ارتفاع متناظر با برآزندگی است.
- هر نمونه متفاوت (فنوتایپ) در جمعیت، بیانگر یک نقطه روی این سطح است.
- بنابراین جمعیت ابری از نقاط است که در طول زمان همین طور که تکامل می‌یابد، روی این سطح حرکت می‌کند - سازگاری (adaptation).

مثالی از جمعیتی با دو صفت

- انتخاب جمعیت را به سمت بالای سطح فشار می دهد.
- تغییرات تصادفی در توزیع ویژگی ها می تواند باعث شود که جمعیت به سمت پایین حرکت کند و بنابراین از بهینه های محلی فرار کند.

ژنتیک طبیعی

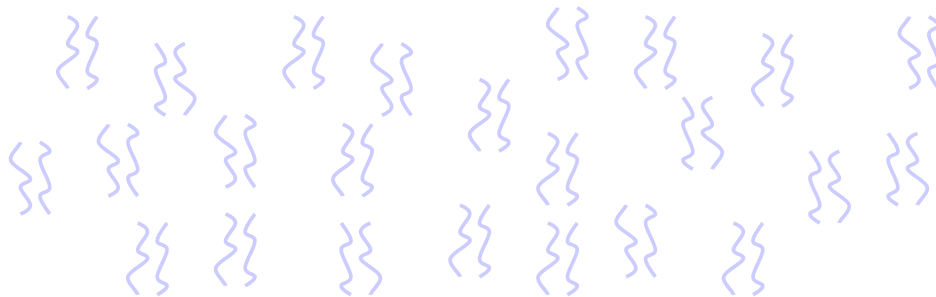
- تمام اطلاعات لازم برای ایجاد یک ارگانیسم زنده در DNA مربوط به آن ارگانیسم کد شده است.
- ژنوتایپ (Genotype) (درون DNA) تعیین کننده فنوتایپ است.
- تبدیل ژن ها به صفات فنوتیپیکی (Genes → phenotypic traits) (نگاشت پیچیده ای است):
 - یک ژن ممکن است روی صفات بسیاری تأثیر بگذارد (pleiotropy)
 - ممکن است یک صفت از ژن های بسیاری تأثیر بپذیرد (polygeny)
- تغییرات کوچک در ژنوتایپ سبب ایجاد تغییرات کوچکی در ارگانیسم زنده می شود – مثلا بلندی قد، رنگ مو و ...

ژن‌ها و ژنوم (Genes and the Genome)

- ژن‌ها در رشته‌هایی از DNA به نام کروموزوم کد شده‌اند.
- دیپلوئید (diploidy): در اکثر سلول‌ها از هر کروموزوم دو نسخه وجود دارد.
- به تمامی مواد ژنتیکی در یک فرد، ژنوم گفته می‌شود.
- در یک گونه، اکثر مواد ژنتیکی یکسان است.

مثال: انسان

- در انسان، DNA در کروموزوم‌ها ساماندهی می‌شوند.
- سلول‌های بدن انسان شامل ۲۳ جفت کروموزوم است که با هم صفات فیزیکی شخص را تعریف می‌کنند.

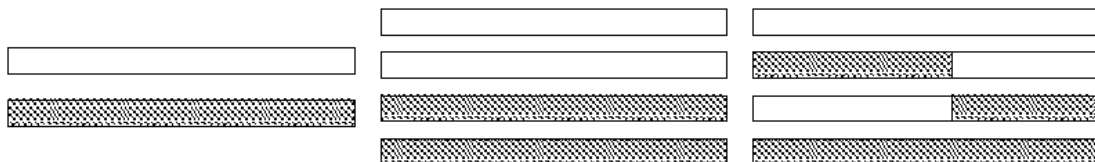

سلول‌های تکثیر کننده

- گامت‌ها (Gametes) (اسپرم و سلول‌های تخمی) به جای ۲۳ جفت کروموزوم، شامل ۲۳ کروموزوم به صورت انفرادی می‌باشند.
- سلول‌هایی که از هر کروموزوم تنها یک کپی دارند هاپلوئید نام دارند (Haploid)
- گامت‌ها توسط نوع خاصی از تقسیم سلولی بنام میوز شکل می‌گیرند (meiosis)
- در حین میوز بر روی کروموزوم‌های جفتی، عملی به نام **crossing-over** اتفاق می‌افتد.

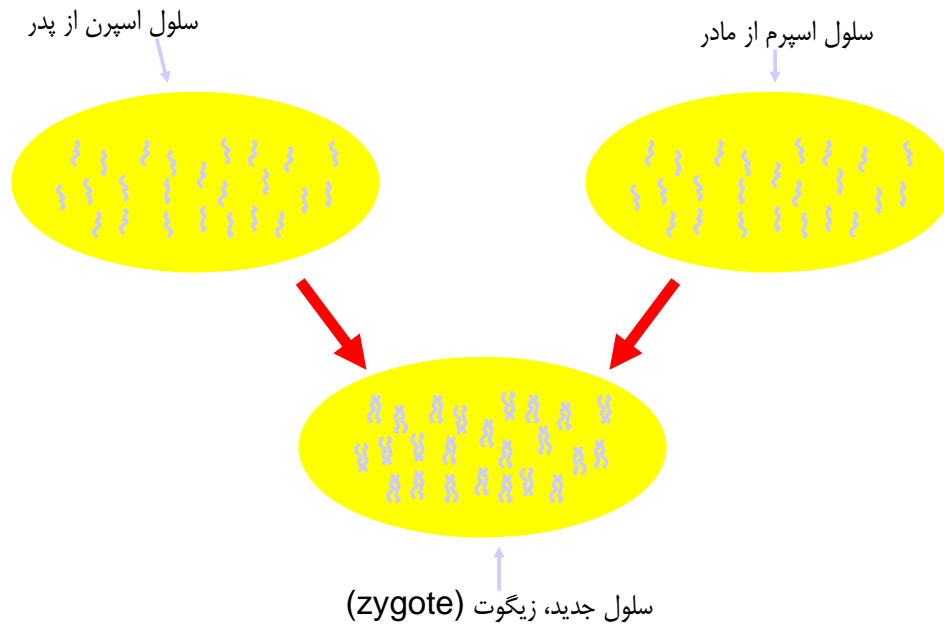
Crossing-Over در حین میوز

- کروموزوم‌های جفتی تراز می‌شوند و سپس هر کدام به دو تا تبدیل می‌شوند.
- در مرحله بعدی جفت کروموزوم داخلی در یک نقطه میانی به نام سانترومر (centromere) به یکدیگر متصل می‌شوند و بخش‌هایی از یکدیگر را با هم جابجا می‌کنند.

- خروجی یک کپی از کروموزوم‌های پدری و مادری به علاوه دو ترکیب کاملاً جدید خواهد بود.

لقاح (Fertilisation)

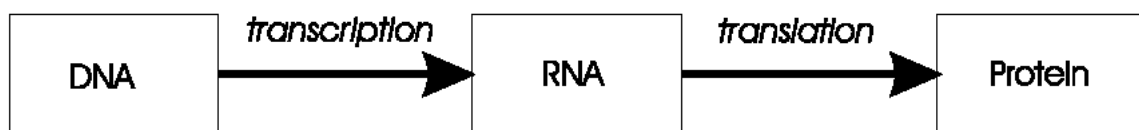
بعد از لقاح

- زیگوت جدید به سرعت تقسیم می شود و سلول های بسیاری را با محتویات ژنتیکی یکسان تولید می کند.
- اگرچه تمام سلول های ایجاد شده دارای ژن های یکسانی هستند اما بسته به اینکه مثلا در کجای ارگانیزم قرار می گیرند، به صورت های متفاوتی عمل می کنند.
- این فرآیند رفتارهای متفاوت در طول توسعه **ontogenesis** نامیده می شود.

Genetic code

- All proteins in life on earth are composed of sequences built from 20 different amino acids
- DNA is built from four nucleotides in a double helix spiral: purines A,G; pyrimidines T,C
- Triplets of these form codons, each of which codes for a specific amino acid
- Much redundancy:
 - purines complement pyrimidines
 - the DNA contains much rubbish
 - 4³=64 codons code for 20 amino acids
 - genetic code = the mapping from codons to amino acids
- For all natural life on earth, the genetic code is the same !

Transcription, translation

A central claim in molecular genetics: only one way flow

Genotype \longrightarrow Phenotype
Genotype $\not\longleftarrow$ Phenotype

Lamarckism (saying that acquired features can be inherited) is thus wrong!

- برخی مواقع مواد ژنتیکی در طول این فرآیند به میزان بسیار کمی تغییر می کنند (خطای کپی)
- یعنی یک فرزند ممکن است حاوی اطلاعات ژنتیکی باشد که از هیچ کدام از والدینش به ارث نبرده باشد.
- این امر می تواند:
 - فاجعه آمیز باشد: offspring معتبر نباشد (بسیاری از مواقع)
 - خنثی باشد: ویژگی های جدید برزندگی را تغییر ندهند
 - مفید باشد: ویژگی های جدید قوی ایجاد شوند

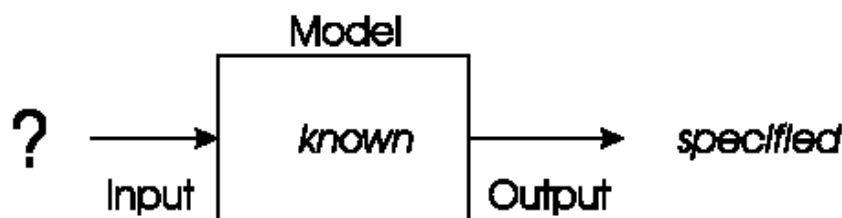
انگیزه برای EC

- همواره طبیعت به عنوان منبع الهام برای مهندسين و دانشمندان بکار رفته است.
- بهترین حل کننده های مسائل شناخته شده در طبیعت:
 - مغز (انسان): که “چرخ، شهر نیویورک، جنگ و ...” را ایجاد کرده است
 - مکانیزم تکامل: که مغز انسان را ایجاد نموده است
- پاسخ ۱: neurocomputing
- پاسخ ۲: پردازش تکاملی

- توسعه، تحلیل و اعمال روش‌های حل مسأله (الگوریتم‌ها) یک موضوع مرکزی در ریاضیات و علوم کامپیوتری می‌باشد.
 - زمان برای تحلیل دقیق و کامل مسأله کاهش می‌یابد.
 - پیچیدگی مسائلی که باید حل شوند افزایش می‌یابد.
 - نتیجه:
- نیاز به یک تکنولوژی قوی برای حل مسأله

انواع مسائل: بهینه‌سازی (Optimisation)

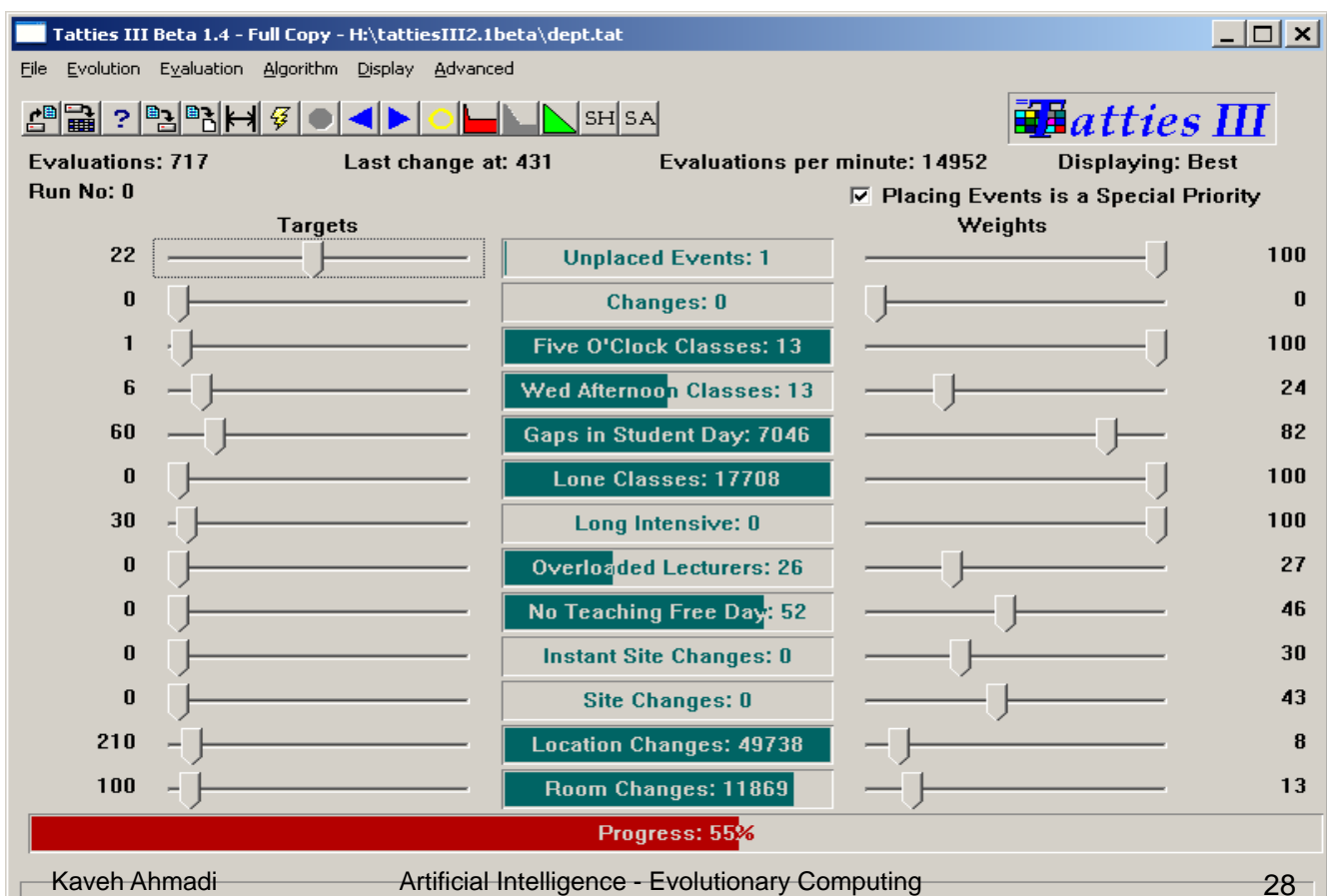
- مدلی از سیستم خود داریم و به دنبال ورودی‌هایی هستیم که به ما یک پاسخ مشخص شده می‌دهند.

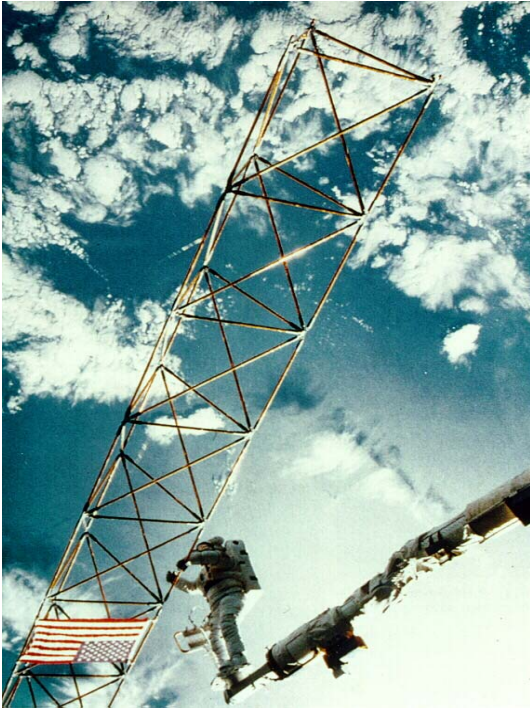
- مثال: جداول زمانی برای دانشگاه یا بیمارستان

مثال بهینه سازی: جدول زمانی دانشگاه

- فضای جستجوی بسیار بزرگ است.
- جداول زمانی باید خوب باشند.
- “خوب” بوسیله تعداد معیارهای رقابت کننده تعریف می شود:
 - دانشجویان ترجیح می دهند که در یک روز بیش از ۲ کلاس نداشته باشند.
 - اساتید میل دارند که برای انجام تحقیقات بیشتر روزهایشان آزاد باشد.
 - مدیریت دانشگاه می خواهد از فضای موجود حداکثر استفاده را کند و یا جابجایی ها میان ساختمان های مختلف را کاهش دهد.
- جداول زمانی باید امکان پذیر باشند
 - یک دانشجو نمی تواند در یک زمان در دو کلاس حضور داشته باشد.
 - در یک کلاس نمی توان به طور همزمان دو درس را ارائه کرد.
- قسمت بسیار بزرگی از فضای جستجو امکان پذیر نمی باشد.

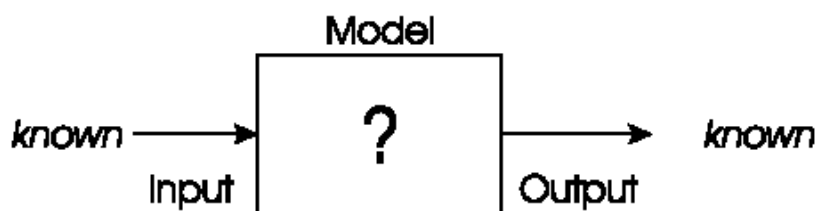
مثال بهینه‌سازی: ساختار ماهواره

- طراحی‌های بهینه ماهواره توسط NASA به منظور حدکثر سازی مقاومت در برابر ارتعاشات
- تکامل: ساختارهای طراحی
- برازندگی: مقاومت در برابر لرزه
- “خلاقیت” تکاملی

انواع مسأله ۲: مدل‌سازی (Modelling)

- مجموعه مرتبطی از ورودی‌ها و خروجی‌ها داریم و به دنبال مدلی هستیم که بازای هر ورودی خروجی درستی تولید کند.
- یادگیری ماشین به صورت تکاملی

مثال مدلسازی: اعتبار سنجی متقاضیان وام

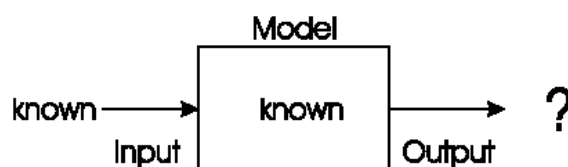
- بانک انگلیس یک مدل اعتبار سنجی برای پیش بینی رفتار بازپرداخت وام برای متقاضیان جدید توسعه داده است.

- تکامل: مدل های پیش بینی کننده
- برازندگی: دقت مدل بر روی داده های قبلی

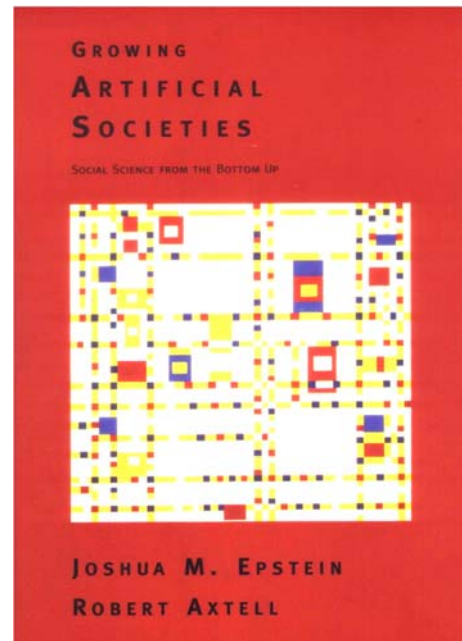
انواع مسائل: شبیه سازی (Simulation)

- یک مدل به ما داده شده. می خواهیم خروجی متناظر با ورودی های مختلف را بدانیم.
- مثال: حیات مصنوعی، اقتصاد تکاملی

Simulation example: evolving artificial societies

- Simulating trade, economic competition, etc. to calibrate models
- Use models to optimise strategies and policies
- Evolutionary economy
- Survival of the fittest is universal (big/small fish)

Demonstration: magic square

- یک فضای 10×10 با یک مربع 3×3 داخل آن داریم.
- مسئله: اعداد ۱ تا ۱۰۰ را در فضا فرار بده به شکلی که
 - جمع‌های افقی، عمودی، قطری برابرند (۵۰۵).
 - مربع 3×3 یک راه‌حل برای ۱ تا ۹ ارائه می‌کند.

Demonstration: magic square

- رویکرد تکاملی به حل این معما:
 - ایجاد چیدمان شروع تصادفی
 - ساخت N جهش در چیدمان ایجاد شده
 - نگهداری فرزند ایجاد شده با کمترین خطا
 - ایست زمانی که خطا صفر شد

Demonstration: magic square

- Software by M. Herdy, TU Berlin
- Interesting parameters:
 - Step1: small mutation, slow & hits the optimum
 - Step10: large mutation, fast & misses (“jumps over” optimum)
 - Mstep: mutation step size modified on-line, fast & hits optimum
- Start: double-click on icon below
- Exit: click on TUBerlin logo (top-right)

Application

What is an Evolutionary Algorithm?

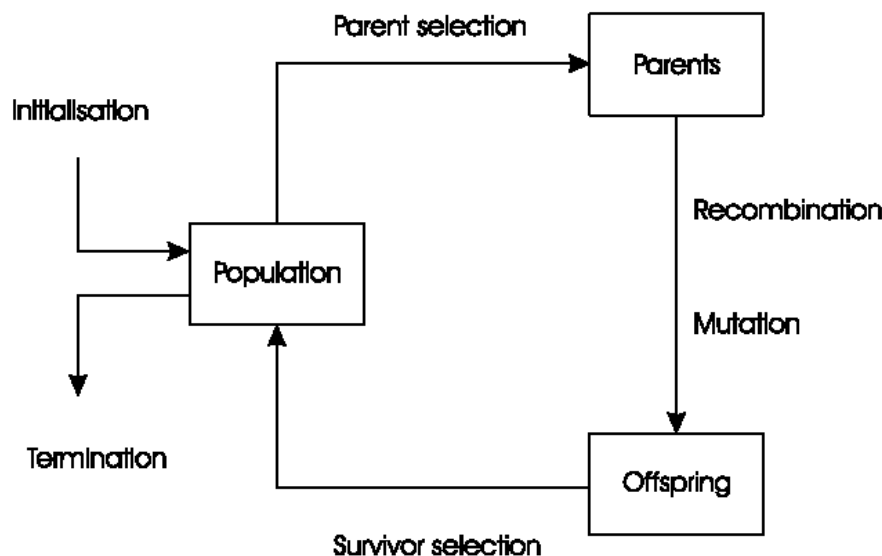
یک الگوریتم تکاملی چیست؟ ایده اصلی

- یک محیط از جمعیتی از افراد با منابع محدود تشکیل می‌شود.
- رقابت برای این منابع باعث انتخاب افرادی می‌شود که بهتر از بقیه با محیط تطبیق یافته‌اند.
- نمونه‌ها به عنوان والد برای ایجاد نمونه‌های جدید از طریق آمیزش (recombination) و جهش (mutation) عمل می‌کنند.
- برازندگی نمونه‌های جدید ارزیابی می‌شود و نمونه‌های جدید به منظور بقا به رقابت می‌پردازند (احتمالا با والدین)
- در طول زمان انتخاب طبیعی باعث افزایش برازندگی جمعیت می‌شود.

یک الگوریتم تکاملی چیست؟

- الگوریتم‌های تکاملی در دسته الگوریتم‌های «تولید و تست» قرار می‌گیرند.
- ویژگی‌های الگوریتم‌های تکاملی:
 - الگوریتم‌های تکاملی مبتنی بر جمعیت می‌باشند: مجموعه‌ای از راه‌حل‌های کاندید را به طور همزمان پردازش می‌کنند.
 - الگوریتم‌های تکاملی اغلب از عملگر آمیزش به منظور ترکیب اطلاعات موجود در چندین راه‌حل در یک راه‌حل جدید استفاده می‌کنند.
 - الگوریتم‌های تکاملی اتفاقی (غیرقطعی) می‌باشند.
 - انتخاب، تنوع را کاهش می‌دهد و به عنوان به شکلی عمل می‌کند که کیفیت را مجبور به بهبود کند.

شمای کلی الگوریتم‌های تکاملی


```
BEGIN
  INITIALISE population with random candidate solutions;
  EVALUATE each candidate;
  REPEAT UNTIL ( TERMINATION CONDITION is satisfied ) DO
    1 SELECT parents;
    2 RECOMBINE pairs of parents;
    3 MUTATE the resulting offspring;
    4 EVALUATE new candidates;
    5 SELECT individuals for the next generation;
  OD
END
```

انواع مختلف الگوریتم های تکاملی

- از نظر تاریخی، انواع مختلف الگوریتم های تکاملی در نحوه بازنمایی با یکدیگر تفاوت دارند:
 - رشته های دودویی: الگوریتم های ژنتیک (Genetic Algorithms)
 - بردارهایی از اعداد حقیقی: استراتژی های تکامل (Evolution Strategies)
 - ماشین های متناهی حالت: برنامه نویسی تکاملی (Evolutionary Programming)
 - درخت ها: برنامه نویسی ژنتیک (Genetic Programming)
- بهترین استراتژی:
 - انتخاب بازنمایی مناسب (طبیعی یا ساده) برای مسأله.
 - انتخاب عملگرهای مناسب برای نحوه بازنمایی.
 - عملگرهای انتخاب تنها از مقدار برازندگی استفاده می کنند و بنابراین به بازنمایی بستگی ندارند.

مولفه های یک الگوریتم تکاملی

- به منظور پیاده‌سازی یک الگوریتم تکاملی باید مؤلفه‌های زیر مشخص شوند:
 - بازنمایی (نحوه تعریف افراد)
 - تابع ارزیابی (یا تابع برازندگی)
 - جمعیت
 - مکانیزم انتخاب والد
 - عملگرهای ژنتیکی (آمیزش و جهش)
 - مکانیزم انتخاب بازمانده (استراتژی جایگزینی)
- علاوه بر این موارد، باید نحوه تولید جمعیت اولیه و شرط (شرایط) توقف الگوریتم نیز مشخص شوند.

روش‌های بازنمایی (تعریف نمونه‌ها) – Representations

- راه حل های کاندیدا (نمونه‌ها) در فضای فنوتایپ قرار دارند.
- این راه حل‌ها به صورت کروموزوم‌ها کد می‌شوند که در فضای ژنوتایپ (genotype) قرار دارند.
 - کد کردن: فنوتایپ ← ژنوتایپ (لزوماً یک به یک نیست)
 - دیکد کردن: ژنوتایپ ← فنوتایپ (باید یک به یک باشد)
- کروموزوم‌ها حاوی ژن‌ها می‌باشند که در موقعیت‌هایی (معمولاً ثابت) به نام locus قرار دارند و دارای مقادیری (allele) هستند.
- برای یافتن بهینه سراسری، هر راه حل امکان پذیر باید بتواند در فضای ژنوتایپ بازنمایی شود.

تابع ارزیابی (برازندگی)

- بیانگر نیازمندی‌هایی است که جمعیت باید با آن‌ها تطبیق یابد
 - نوعی تابع کیفیت (quality function) یا تابع هدف (objective function)
- به هر فنوتایپ یک مقدار برازندگی (عدد حقیقی) نسبت می‌دهد و اساس انتخاب را تشکیل می‌دهد.
 - بنابراین هر قدر مقادیر متفاوت‌تری را نسبت دهد، بهتر است
- نوعاً برازندگی کمیتی است که باید بیشینه شود
 - تبدیل یک مسأله کمینه‌سازی به یک مسأله بیشینه‌سازی (و برعکس) کار ساده‌ای است.

جمعیت

- راه‌حل‌های ممکن برای مسأله را نگهداری می‌کند (بازنمایی آنها را).
- معمولاً دارای اندازه ثابتی است و یک چندمجموعه (multiset) از ژنوتایپ‌ها است.
- معمولاً عملگرهای انتخاب کل جمعیت را در نظر می‌گیرند، یعنی احتمال تکثیر هر کروموزوم نسبت به نسل فعلی محاسبه می‌شود.
- برخی از Ea ‌های پیشرفته ساختاری خاص را روی جمعیت در نظر می‌گیرد. مثلاً
 - پیشرفته‌تر: ساختارهای پیتسبرگ در برابر میشیگان
- تعداد برازندگی‌ها / فنوتایپ‌ها / ژنوتایپ‌های متفاوت در جمعیت معرف تنوع (Diversity) آن جمعیت است.

- افراد را بر اساس مقدار برازندگی آنها به عنوان والد برای تولید نسل انتخاب می‌کند.
- معمولاً احتمالاتی است:
 - راه‌هایی که دارای کیفیت بالاتری هستند نسبت به راه‌هایی که دارای کیفیت پایین‌تری هستند، شانس بیشتری برای انتخاب شدن دارند.
 - اما چنین چیزی تضمین شده نیست.
 - حتی بدترین فرد حاضر در جمعیت نیز شانس انتخاب شدن دارد.
- همین طبیعت غیر قطعی به فرار از بهینه‌های محلی کمک می‌کند.

عملگرهای ژنتیکی (Variation Operators)

- نقش آنها تولید نمونه‌های کاندیدای جدید است.
- این عملگرها معمولاً بر اساس تعداد عملوندها (تعداد نمونه‌های ورودی) در دو دسته قرار می‌گیرند:
 - چندی = ۱: عملگرهای جهش (mutation)
 - چندی < ۱: عملگرهای آمیزش (recombination)
 - چندی = ۲: عملگر Crossover
- بحث‌های بسیاری در مورد اهمیت نسبی عملگرهای ژنتیکی (آمیزش و جهش) وجود دارد:
 - امروزه اغلب الگوریتم‌های تکاملی از هر دو استفاده می‌کنند.
 - انتخاب عملگرهای ژنتیکی خاص، وابسته به نحوه بازنمایی است.

عملگر جهش (Mutation)

- بر روی یک ژنوتایپ عمل می‌کند و یک ژنوتایپ جدید ایجاد می‌کند.
- در جهش، تصادفی بودن یک عنصر ضروری است و باعث تمایز آن از دیگر عملگرهای هیوریستیک می‌شود.
- اهمیت آن بستگی به روش بازنمایی و نوع الگوریتم تکاملی دارد:
 - در GA دودویی – یک عملگر پس زمینه و مسوول حفظ و ایجاد تنوع می‌باشد.
 - در EP برای ماشین‌های متناهی حالت و متغیرهای پیوسته – تنها عملگر جستجو
 - در GP به ندرت استفاده می‌شود.
- عملگر جهش می‌تواند تضمین کننده پیوستگی فضای جستجو باشد (اثبات همگرایی)

عملگر آمیزش (Recombination)

- اطلاعات والدین را در فرزندان ادغام می‌کند.
- انتخاب اینکه چه اطلاعاتی باید ادغام شوند، اتفاقی است.
- اغلب فرزندان ممکن است بدتر و یا مانند والدینشان باشند.
- این عملگر با این امید انجام می‌شود که برخی از فرزندان با ترکیب عناصر ژنوتایپ‌ها که منجر به ایجاد ترکیب‌های بهتری از ویژگی‌ها می‌شوند، از والدینشان بهتر باشند.
- این اصل هزاران سال توسط پرورش دهندگان گیاهان و حیوانات استفاده شده است.

جایگزینی (Survivor Selection)

■ اغلب الگوریتم‌های تکاملی از یک اندازه ثابت برای جمعیت استفاده می‌کنند. بنابراین به روشی برای رفتن به نسل بعدی (با انتخاب افراد از میان والدین و فرزندان) نیاز دارند.

■ اغلب قطعی می‌باشد:

– مبتنی بر برازندگی: مثلاً رتبه‌بندی والدین + فرزندان بر اساس برازندگی‌ها و انتخاب بهترین‌ها

– مبتنی بر سن: به تعداد والدین فرزند ایجاد می‌شود و سپس تمامی والدین حذف می‌شوند

– برخی مواقع به صورت ترکیبی (elitism)

مقدار دهی جمعیت اولیه و توقف (Initialisation / Termination)

■ مقدار دهی جمعیت اولیه معمولاً به صورت تصادفی صورت می‌گیرد.

■ می‌تواند شامل راه‌حل‌های موجود باشد و یا از هیوریستیک‌های خاص مسأله برای

ایجاد جمعیت اولیه استفاده کند

■ شرایط توقف در هر نسل بررسی می‌شود:

– رسیدن به یک مقدار خاص از برازندگی

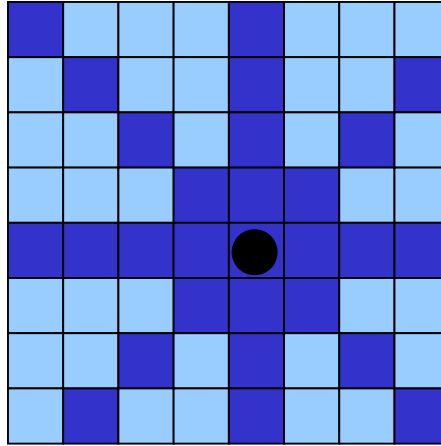
– رسیدن به یک حداکثر تعداد مجاز از نسل‌ها

– رسیدن به یک سطح حداقل از نظر تنوع

– رسیدن به یک تعداد مشخص از نسل‌های متوالی بدون بهبود برازندگی

مثال: مسأله ۸-وزیر

- هشت وزیر را بر روی یک صفحه شطرنج هشت در هشت قرار دهید به طوری که هیچ دو وزیری نتوانند یکدیگر را تهدید کنند

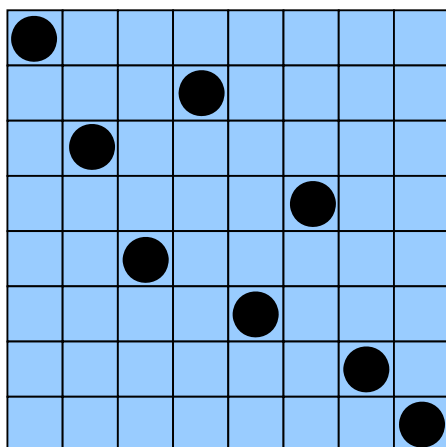
مسأله ۸-وزیر: بازنمایی

- فنوتایپ:

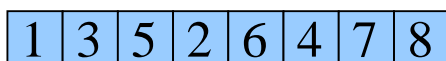
— یک پیکره‌بندی از صفحه

- ژنوتایپ:

— یک جایگشت از اعداد ۱ تا ۸

↑↓ Obvious mapping

مسأله هشت وزیر: ارزیابی برازندگی

- محاسبه خطا برای یک وزیر:
 - تعداد وزیرهای تحت حمله توسط آن وزیر
- محاسبه خطا برای یک پیکره‌بندی
 - مجموع خطای تمامی وزیرها
- توجه: خطا باید کمینه شود
- محاسبه برازندگی یک پیکره‌بندی
 - بیشینه سازی عکس خطا

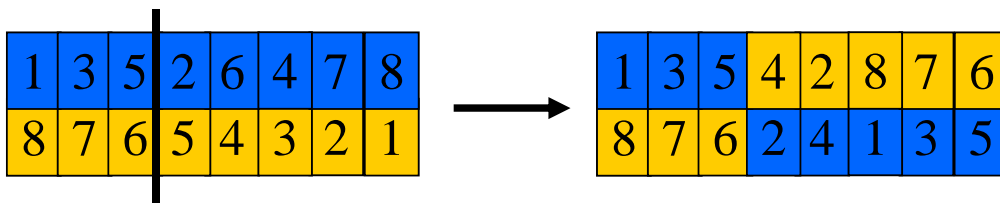
مسأله ۸-وزیر: جهش

- تغییر کوچک در یک جایگشت
 - مثلاً: جابجا نمودن مقادیر دو مکان به صورت تصادفی

مسأله ۸-وزیر: آمیزش

- ترکیب نمودن دو جایگشت در دو جایگشت جدید
- یک نقطه **CROSSOVER** به صورت تصادفی انتخاب کن.
- بخش‌های اول را در فرزندان کپی کن
- بخش دوم هر فرزند را با درج مقادیر از والد دیگر ایجاد کن
 - به ترتیب وقوع مقادیر
 - با شروع از مکان بعد از نقطه **CROSSOVER**
 - با پرش از روی مقادیر موجود در فرزند

مسأله ۸-وزیر: انتخاب

- انتخاب والد:
 - ۵ والد را انتخاب کن و ۲‌تای بهتر را برای انجام **CROSSOVER** برگزین.
- انتخاب بازمانده (جایگزینی):
 - هنگام درج یک فرزند جدید در جمعیت، به روش زیر یک عضو موجود را برای جایگزینی انتخاب کن:
 - کل جمعیت را بر اساس مقادیر برازندگی به صورت نزولی مرتب کن
 - لیست را به ترتیب از بالا به پایین پیمایش کن
 - فرزند جدید را با اولین عنصری که برازندگی آن کمتر از فرزند داده شده می‌باشد جایگزین کن.

مسأله ۸-وزیر: خلاصه

- توجه کنید که جدول زیر تنها یک مجموعه از انتخاب‌های ممکن را برای عملگرها و پارامترها نشان می‌دهد

Representation	Permutations
Recombination	“Cut-and-crossfill” crossover
Recombination probability	100%
Mutation	Swap
Mutation probability	80%
Parent selection	Best 2 out of random 5
Survival selection	Replace worst
Population size	100
Number of Offspring	2
Initialisation	Random
Termination condition	Solution or 10,000 fitness evaluation

تمرین

- فرموله سازی مناسب برای الگوریتم کوله پشتی صفر و یک ارائه دهید.

رفتار یک الگوریتم تکاملی

■ فازهای مختلف در بهینه سازی یک تابع برازندگی یک بعدی

■ فاز اولیه

– توزیع تصادفی افراد در کل فضای جستجو

■ فاز میانی

– جمعیت اطراف قله‌ها پراکنده است

■ فاز نهایی

– جمعیت در اطراف قله‌های مرتفع پراکنده است

Exploration vs. Exploitation

■ فازهای مختلف جستجو اغلب برحسب موارد زیر دسته بندی می شوند:

– اکتشاف (Exploration): تولید افراد جدید در نواحی آزمایش نشده از فضای جستجو

– بهره برداری (Exploitation): تمرکز جستجو در نزدیکی راه حل‌های خوب

■ در فرآیند جستجوی تکاملی باید بین این دو توازن برقرار شود:

– Exploration زیاد: عدم کارایی جستجو، پاسخ بهینه

– Exploitation زیاد: افزایش میزان حریصانه بودن جستجو، سریع، پاسخ غیر بهینه

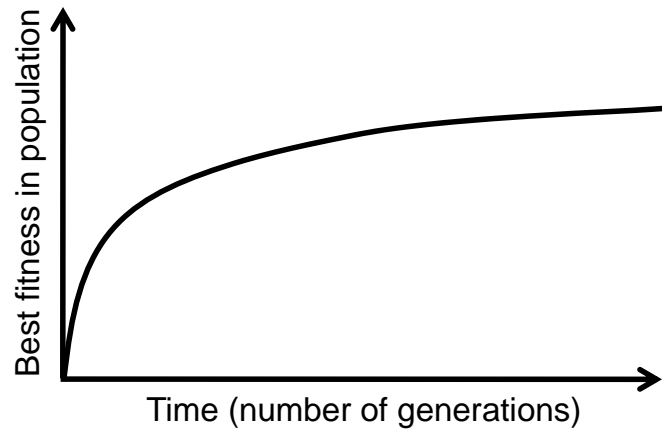
■ همگرایی زودرس (premature convergence): از دست دادن سریع تنوع

جمعیت و افتادن در دام بهینه‌های محلی

یک نمودار اجرای نوعی

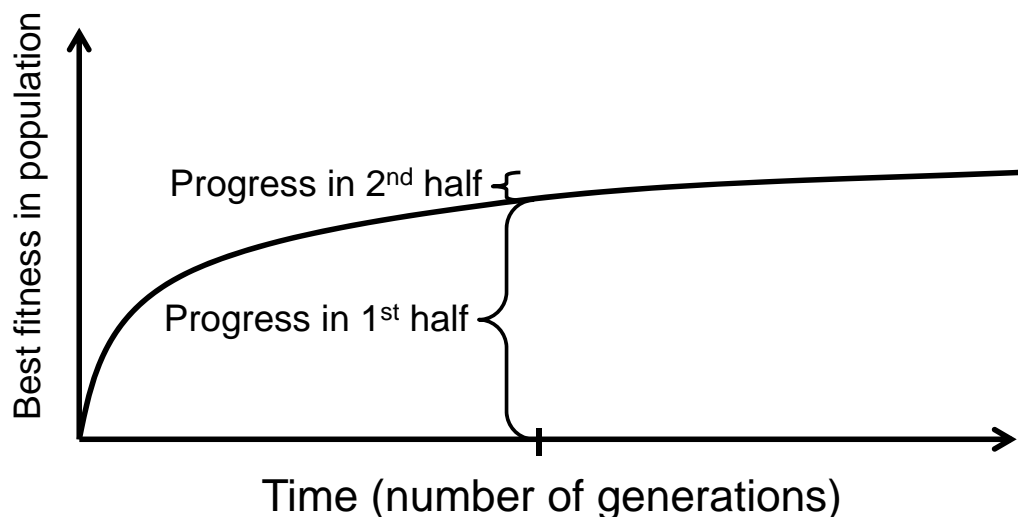
■ نشانگر «anytime behavior»

- معنی anytime: جستجو را می توان در هر زمان دلخواه متوقف نمود و الگوریتم یک راه حل می یابد (اگرچه زیر بهینه)

آیا اجراهای طولانی مفیدند؟

- پاسخ: بستگی به مقدار مورد نیاز برازندگی دارد
- بهتر است اجراهای کوتاه تر بیشتری انجام شود

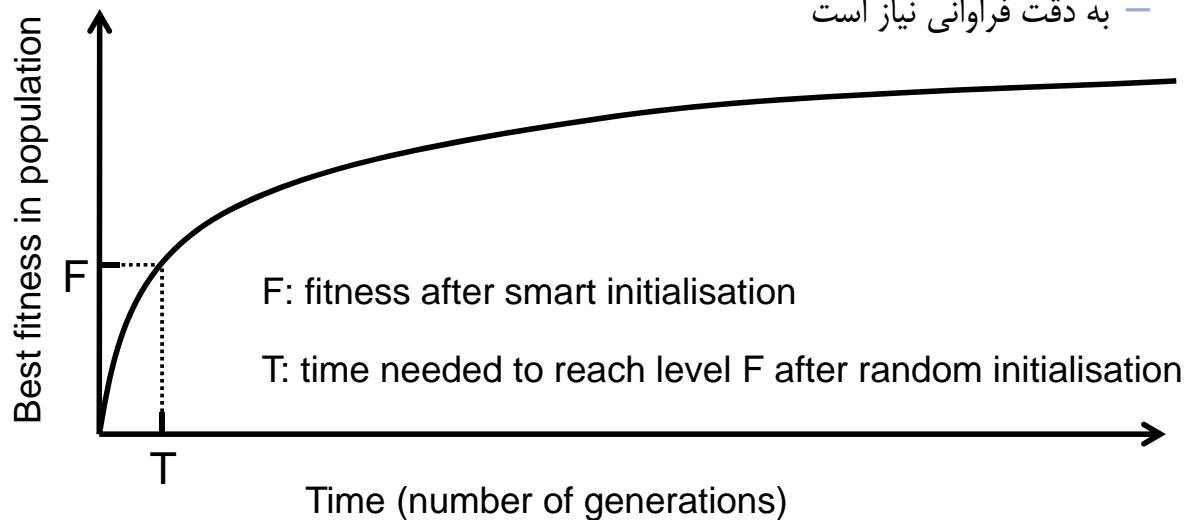

آیا تلاش برای ایجاد جمعیت اولیه به صورت هوشمند ارزش دارد؟

■ پاسخ: بستگی دارد:

– احتمالاً، اگر راه‌حل‌ها یا روش‌های خوبی وجود دارد

– به دقت فراوانی نیاز است

الگوریتم‌های تکاملی در مفهوم

■ دیدگاه‌های زیادی در مورد استفاده از الگوریتم‌های تکاملی به عنوان یک ابزار قوی در حل مسأله وجود دارد:

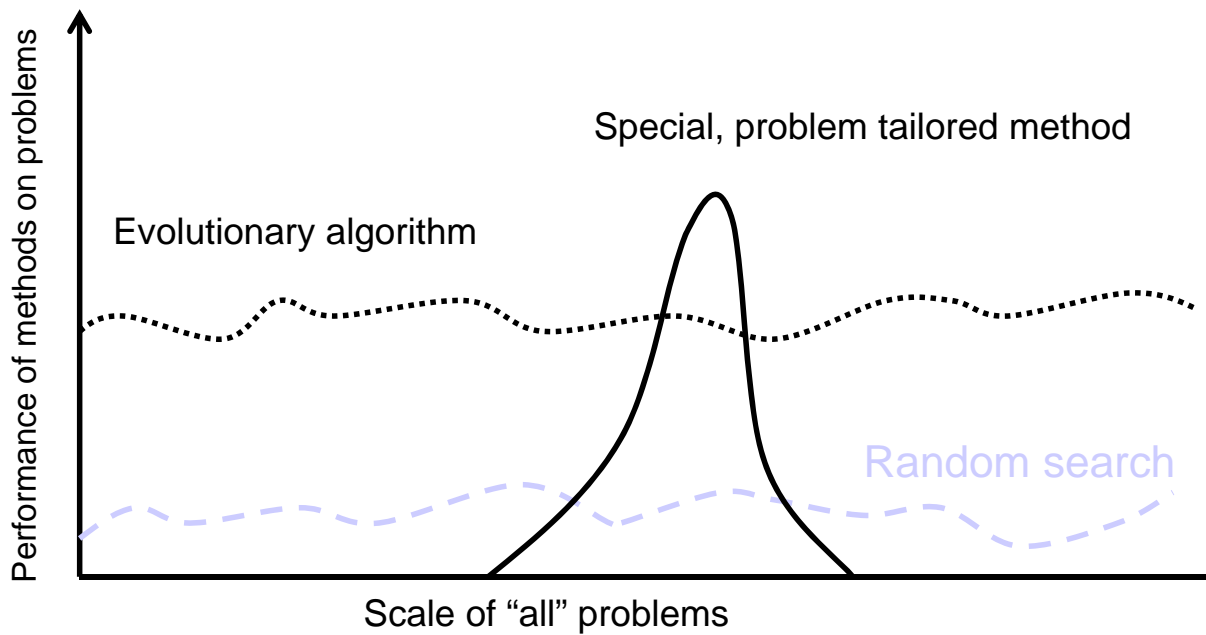
■ برای اغلب مسائل یک ابزار خاص مسأله ممکن است:

– از یک الگوریتم جستجوی عمومی بر روی اغلب نمونه‌ها بهتر عمل کند

– کاربرد محدودی داشته باشد

– بر روی تمام نمونه‌ها به خوبی عمل نکند

■ هدف فراهم کردن یک ابزار قوی با عملکرد خوب بر روی گستره وسیعی از مسائل و نمونه‌ها است.

تئوری No Free Lunch

- عملکرد هیچ الگوریتمی به طور متوسط روی همه مسائل، نمی تواند بهتر از عملکرد جستجوی تصادفی باشد.
- یعنی نمایش منحنی عملکرد EA همواره در بالای منحنی عملکرد جستجوی تصادفی اساساً نادرست است.

الگوریتم‌های تکاملی و دانش دامنه

■ دهه ۹۰

— اضافه نمودن دانش خاص مسأله به الگوریتم‌های تکاملی (عملگرهای ویژه

■ ژنتیکی، عملگرهای ویژه ترمیم و ...)

■ نتیجه: «تغییر شکل» منحنی عملکرد EA

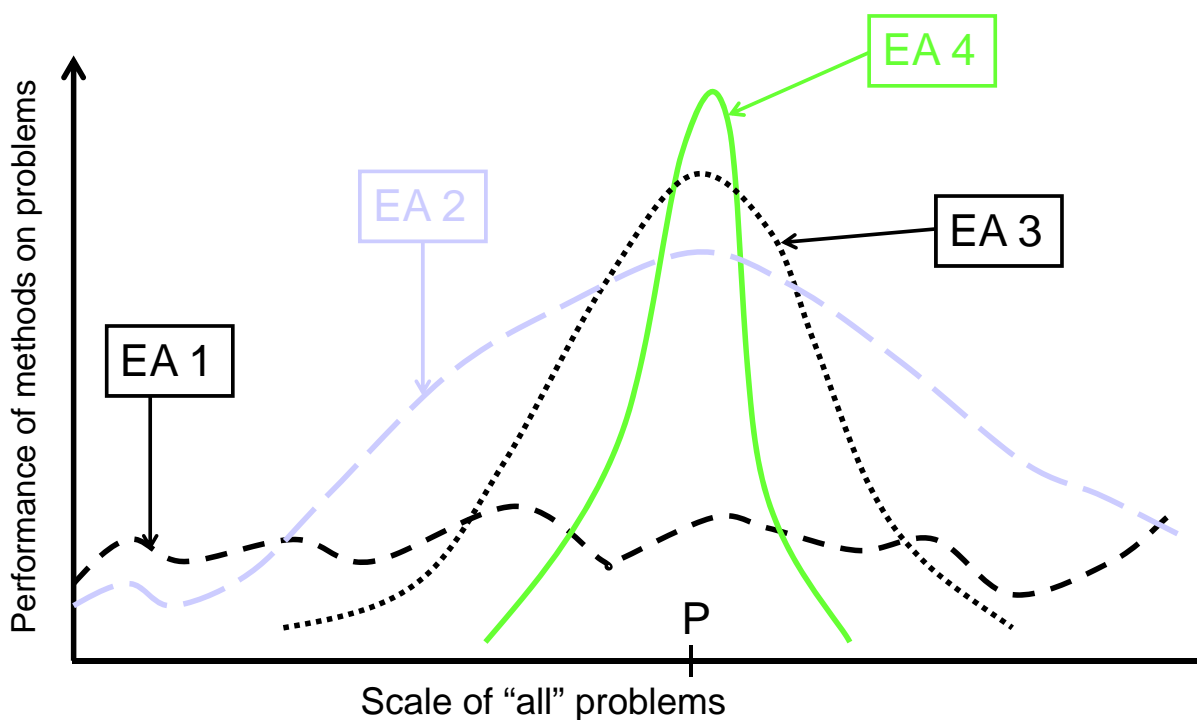
— بهتر در مورد مسائل از نوع داده شده

— بدتر در مورد مسائل از نوع دیگر

— مقدار دانش اضافه شده متغیر است

■ تئوری اخیر پیشنهاد می‌کند که جستجو به دنبال یک الگوریتم «همه منظوره» بی‌فایده است.

دیدگاه Michalewicz (1996)

پردازش تکاملی و بهینه سازی تکاملی

- بهینه سازی سراسری: جستجو برای یافتن بهترین راه حل X^* از یک مجموعه ثابت

S

- روش‌های قطعی

– مانند شاخه و حد (branch and bound, ...)

– یافتن X^* را تضمین می‌کند اما ممکن است در یک زمان بیش از چند جمله‌ای اجرا شود.

- روش‌های هیوریستیک (تولید و تست)

– قوانینی برای تصمیم‌گیری در مورد $X \in S$ بعدی که باید تولید شود.

– تضمینی برای اینکه بهترین راه حل یافته شده راه حل بهینه سراسری باشد وجود ندارد.

پردازش تکاملی و جستجوی همسایگی

- بسیاری از هیوریستیک‌ها یک ساختار همسایگی را بر روی S تحمیل می‌کنند (روش‌های

جستجوی محلی)

- چنین هیوریستیک‌هایی تضمین می‌کنند که بهترین نقطه یافته شده بهینه محلی باشد (مانند تپه

نوردی)

– اما در اغلب مسائل، بهینه‌های محلی فراوانی وجود دارد.

– اغلب در یافتن یک راه حل خوب (نزدیک به بهینه سراسری) بسیار سریع است.

- ویژگی‌های الگوریتم‌های تکاملی

– مبتنی بر جمعیت ← فرار از بهینه‌های محلی – قابل استفاده در فضاهای حالت بزرگ

– استفاده از چندین عملگر جستجوی اتفاقی

– عملگرهای ژنتیکی ویژه با چندی بزرگتر از ۱

– انتخاب اتفاقی